

си удълбочаваха окопитѣ. И опълченцитѣ бѣха опѣнили още въ самото начало на боя, че окопитѣ далечъ не отговаряха на назначението си: освѣнъ, че куршумитѣ падаха прѣзъ бруствера въ ложементитѣ, но тѣ пронизваха и самия брустверъ въ горнята му частъ. Но съ линемановскитѣ лопати и съ тесацитѣ много не можеше да се направи, особено, на камениста почва.

— Ваше благородие, глѣдайте, глѣдайте отъ кждѣ докарватъ патрони на засѣдналитѣ ей тамъ, подъ окопитѣ на 4-а дружина, между скалитѣ, Турци, ми показа единъ опълченецъ. И дѣйствително, азъ видѣхъ какъ двама Турци караха единъ натоваренъ съ патронни санджци конь прѣзъ такава мѣстность, прѣзъ която и человекъ мжчно минава.

— Чакайте да ги угостимъ съ единъ залпъ, каза опълченеца Желѣзковъ и повика нѣколко други опълченци — добри стрѣлци. Всички се прицѣлиха, и по командата на Желѣзкова, спуснаха ударницитѣ. Разстоянието бѣше не повече отъ 500 крачки по права линия и, тѣй като опълченцитѣ бѣха се вече пристрѣляли на мѣстността, то залпа излѣзе твърдѣ удаченъ.

Едина отъ водачитѣ на коня и самия конь се катурнаха, а втория водачъ избѣга въ гжсталака.

— Глѣдайте, глѣдайте го, какъ маха съ сабята си, указваше единъ опълченецъ на турския офицеръ, който вървеше прѣдъ сгжстената верига. Опълченеца се прицѣли, гръмна и турския офицеръ се повали, като снопъ.

Ей така, прѣкарваха опълченцитѣ въ веригата повечето врѣме. Казахъ на опълченцитѣ нѣколко насърчителни думи. Попитахъ ун.-офицера Козлова за количеството на патронитѣ и, като му заповѣдахъ да ми донася за всичко каквото забѣлѣжи у противника, подъ дѣждъ отъ куршуми, отидохъ въ резерва — при дружинния командиръ съ цѣлъ да доложа за състоянието на окопитѣ и дѣйствието на ротата.

Дружинния командиръ се намираше при 3-я рота. Азъ го заварихъ на дѣсния флангъ на ротата въ ложемента. Той ме покани да сѣдна, което азъ и побървахъ да направя, тѣй като неприятелскитѣ куршуми току свирияха покрай ушитѣ ми. Още не бѣхъ се на-